

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5969/2534

พนักงานอัยการ จังหวัด มหาสารคาม โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย ประจักษ์ วิริยะโจทก์ นาย ไพฑูรย์ กุศลสวัสดิ์ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 2

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยส่งจ่ายเช็คมอบให้โจทก์เพื่อชำระราคาที่ดินอันเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมายโดยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น จำเลยจึงมีความผิดตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 แต่ในระหว่างพิจารณาคดีของศาลฎีกา ปรากฏว่าพ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 ได้บัญญัติยกเลิก พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และเป็นกฎหมายที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ลงโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 3.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยได้ส่งจ่ายเช็คธนาคารไทยพาณิชย์จำกัดสาขา มหาสารคาม เลขที่ 4955504 เลขที่ 4956246 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2532 ทั้ง 2 ฉบับ และเลขที่ 4955505 ลงวันที่ 5 เมษายน 2532 ส่งจ่ายเงินฉบับละ 50,000 บาท มอบให้แก่ นายประจักษ์ วิริยะผู้เสียหาย เพื่อเป็นการชำระค่าซื้อที่ดิน ต่อมาวันที่ 15 พฤษภาคม 2532 เวลากลางวันผู้เสียหายนำเช็คทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินทั้ง 3 ฉบับโดยให้เหตุผลว่า บัญชีปิดแล้ว จำเลยออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็ค เหตุเกิดที่ตำบลตลาด อำเภอเมือง มหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำเลยให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา นายประจักษ์ วิริยะ ผู้เสียหายขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 มาตรา 3 รวม 2 กรรมลงโทษจำคุกกรรมละ 9 เดือน รวมจำคุก 18 เดือน คำให้การจำเลยที่ยอมรับว่าเป็นผู้ส่งจ่ายเช็คตามฟ้องเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาอยู่บ้าง ถือเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 13 เดือน 15 วัน โจทก์ร่วมและจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องข้อหาเกี่ยวกับเช็คเอกสารหมาย จ.3 จ.4 เสียด้วย นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...คดีจึงฟังได้ดังโจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบว่า จำเลยได้ส่งจ่ายเช็คพิพาทตามเอกสารหมาย จ.3 จ.4 มอบให้โจทก์ร่วมเพื่อชำระราคาที่ดินอันเป็นหนี้ที่มีอยู่จริงและบังคับได้ตามกฎหมาย โดยจำเลยมีเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น อันเป็นความผิดตามฟ้อง ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังขึ้นเนื่องจากขณะคดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา ปรากฏว่าพระราชบัญญัติว่าด้วย

ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3 ได้บัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497 และเป็นกฎหมายที่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 "พิพากษาแก่เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91 รวม 2 กระทั่งให้ลงโทษจำคุกกระทังละ 2 เดือน รวม 2 กระทังเป็นจำคุก 4 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1.

องค์คณะ

เพ็ญ เพ็งนิติ · เสริมพงศ์ วรยิ่งยง · อูระ หวังอ้อมกลาง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5969/2534>